

spørgsmål: Hvad er det, Socialdemokratiet vil? Hvor stor lempelse skal der til, hvor mange millioner og milliarder kroner vil Socialdemokratiet smide ud i nyt forbrug på trods af alle de råd, vi får om at lade være og dermed holde en ansvarlig politisk linje?

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Til fru Line Barfod, der spurgte, om vi står ved »Flere i arbejde«. Det gør vi, men den kan naturligvis ikke stå alene. Det er naturligvis en aftale, der skal suppleres med, at vi får sat gang i hjulene, så de mennesker, som også er omfattet af »Flere i arbejde«, får en mulighed for at komme ud og få reelle job, deri er vi meget enige med Enhedslisten.

Så til de unge Venstreløver, som har brugt det meste af dagen på at skjule, at ledigheden stiger og stiger under denne her regering, spørger jeg: Men hvorfor i alverden skal vi dog gøre noget! Skulle vi ikke bare sætte os ned og vente og se og håbe, at det hele kommer til at gå lidt bedre?

Er der overhovedet nogen økonomer, som kunne tænke i de her baner, har jeg overset noget, spørger hr. Peter Christensen, og det er jo meget fair. Jeg ved ikke, om hr. Peter Christensen har læst Jyllands-Posten den 14. marts 2003 under overskriften »Vismænd overvejer indgreb mod ledighed«, hvoraf det fremgår, at vismændene faktisk netop nu sidder og overvejer, om man skulle gøre nogle ting i forhold til at bekæmpe den stigende ledighed.

Kl. 13.10

Der kommer en rapport om det senere på måneden. Hvad den munder ud i, er der ingen der ved, fordi de netop siger, at de godt vil have lov at holde den indendøre, indtil de kan fremlægge den.

Men det viser, at det bliver overvejet, og det viser, at der er andre, der har fat i det. Jeg kan i øvrigt sige, at LO's økonomer – dem, der har medlemmerne tæt inde ved kroppen, dem, der ved, hvad der trykker ude på arbejdspladserne – er enige i, at det her kunne være en god idé.

Så vil jeg i øvrigt lige sige til Venstre, som jo har blæst sig meget op: De samme økonomer, som man hele tiden henholder sig til skulle kritisere Socialdemokratiets politik, er jo de økonomer, som for en stor dels vedkommende har skudt Venstres skattepolitik, skattestop, i sæk. Derfor er det en ualmindelig hul kritik, når man i denne her sammenhæng gør dem til sandhedsvidner, samtidig med at man ikke vil lytte til de

samme mennesker, når de retter en uhyre velberettiget kritik af Venstres egen politik.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl. Efter ham er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil og fru Pernille Falcon.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det ikke lang tid siden, vismændene faktisk var i Finansudvalget og redegøre for deres tanker. Det var meget, synes jeg, berigende for os alle sammen. Og det slående var, at var der én ting, de advarede meget kraftigt imod og fuldstændig afviste som noget, man kunne tage i anvendelse, var det en mere ekspansiv finanspolitik. Det er rigtigt, at de har nogle overvejelser om en ændret strukturpolitik, men det er noget helt andet.

Det, Socialdemokratiet har gjort sig til talsmand for også i dag, er en mere ekspansiv finanspolitik for at gøre noget ved den stigende ledighed. Så er det da relevant at spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvor henter man støtte til det? For det kan man ikke hente støtte til fra nogen sider. Der er heller ikke kommet et eksempel her i dag ved at henvise til vismændene, tværtimod. Og det ved hr. Nicolai Wammen selvfølgelig godt efter det gode møde, vi havde med vismændene i Finansudvalget.

Det, vi søger svar på, er: Hvad er det, Socialdemokratiet foreslår? Hvor meget mere skal man så lempe finanspolitikken, hvor meget er forsvarligt? Hvis det ulykkelige skulle ske, at ledigheden så stiger yderligere, skal man så gå videre ad den vej, og hvor langt vil Socialdemokratiet foreslå, at man går ad den vej?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Efter hende er det fru Pernille Falcon, så er det hr. Nicolai Wammen, og så har vi igen en runde.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er jo meget fint, at Socialdemokratiet forsøger at sætte sig i samme selskab som os andre i oppositionen, når vi taler om arbejdsløshed. Men jeg kan alligevel ikke lade være med så at tage fat i den aftale, som man har indgået med regeringen, »Flere i arbejde« – i folkemunde bliver den kaldt »Fire i arbejde«, og det siger måske lidt om aftalens indhold.